

Käyttökelpoinen

(Room.9:21)

Pyri käyttökelpoiseksi

Astiaksi - juuri sellaiseksi, jolla ammennetaan raikasta vettä ihmisten juoda.

Olemme saviastioita elämän suurella ruokapöydällä. Tässä on se merkittävä, että saviastian voi rikkoo ja muovata uudelleen. Käyttökohteen vaihtuessa, tai astian huonontuessa voi "keittiömestari" siirtää astian uudelleen muokattavaksi - *"toiset jaloa, ja toiset halpaa käyttöä varten."* (Rm.9:21)

Vasara, millä saviastia lyödään hajalle, voi olla elämän eri tilanteet kovine iskuineen. Kukaan ei niitä ottaisi mielellään vastaan, mutta kuitenkin antautuessamme Jumalan muokattavaksi - kipeissäkin asioissa, saatamme ymmärtää juuri näiden lyöntien ja pahaltakin tuntuviin asioiden merkityksen.

Koettelemukset ja ahdistukset kasvattavatkin ihmistä jalommaksi ja ymmärtäväisemmäksi.

Omista kokemuksistani voin sanoa, etten antaisi yhtäkään tilannetta ja elettyä hetkeä pois. Usein näemmekin vasta paljon myöhemmin jonkin kiperän tilanteen todellisen merkityksen. Jospa minua koulutetaan ymmärtämään toista haavoittunutta tai vaikeaa elämän tilannetta elävää ihmistä.

Tyhjän astian merkitys

Toisinaan saatamme tuntea olomme tyhjäksi. Olenkin seurannut tyhjyyden tunnetta itsessäni ja laittanut merkille, että siihen kuuluu Jumalan suunnitelma tyhjentyä seuraaviin hetkiin. Voisi sanoa, että

"vain tyhjällä astialla voi ammentaa."

ja, jos astia on täynnä kaikkea muuta, mitä yritetään ammentaa - käy ammentaminen mahdottomaksi. Olenkin pyrkinyt erityisesti etsimään Jumalaa huomattavasti sisälläni tätä astian tyhjyyttä koska tiedän, että juuri silloin halutaan ammentaa vettä "elävästä lähteestä." Tapahtuu juuri se, että "sillä hetkellä annetaan sanat, jotka tulee sanoa" - ei edeltäkään sommiteltuja vanhoja fraaseja tai omia viisauksia, vaan viisauden sanoja Hengen vaikutuksessa.

Myös tekoja

Joskus ammentaminen ei ole pelkästään sanoja. Jumala saattaa haluta meidän tekevän jonkun tietyn teon, mitä varten on ensin tyhjennettävä astia omista asioista, asenteista ja mielipiteistä.

Kun seuraavan kerran törmäät siihen, ettet innostu mistään, eivätkä tututkaan asiat kiinnosta, kysy silloin itseltäsi; *"oletko valmis astian rooliin?"*

Meistä jokainen saattaa olla hyvä juomaan tarjottua vettä, mutta Jumala tahtoo tehdä meistä ammentajia. On helppo nauttia toisten saarnoista ja opetuksista, on hienoa kuulla toisten kokemuksista evankeliumin julistuksesta, mutta entäpä jos me itsekkin tekisimme pienen siivun evankeliumin työstä? Jospa Jumalalla olisi suunnitelma minunkin varalleni - ei pelkästään nautiskelijana, vaan myös ammentajana?

Mutta miten tullaan käyttökelpoiseksi?

Hyvän astian ominaisuuksia ovat puhtaus, sopiva koko, käytettävyyden mukautuminen ja vieläpä hyvän näköisyys.

"Jalostumisessa" auttaa muutamien asioiden tärkeänä pitäminen. Nämä ovat *"erityisen pyhiä"* ja arvokkaita:

- Jumalan kasvojen etsiminen, (Ps.27:8)
- uskon ja kuuliaisuuden merkitys. (Rm.16:26)
- Jeesuksen Herraksi tunnustaminen, (Rm.10:9)
- Jeesuksen pyhä sovintoveri, (1.Kor.11:25)
- Jumalan armo kaikkine vaikutuksineen, (Ef.1:8)
- Pyhä Henki ja tämän osallisuus, (2.Kor.13:13)
- Jumalan rakkaus ja rauha, (Rm.5:5, Gal.5:22)

Näillä "eväillä" voit jalostaa omaa astiaasi jaloa käyttöä varten.

Käyttökelpoinen astia "tiskataan" usein

Huolehditään siitä, ettei "matkan pölyt" jää likaamaan astiaa. (Matt.23:26-28) Uskovaissina tiedämme Jeesuksen Sovintoveren olevan ainoa "puhdistusaine" ja voima syntiä ja saastaisuutta vastaan. Tässä samassa Veressä meillä on pääsy Isän luokse (Hepr.10:19-20) ja saamme näin rohkeasti rukoilla Jumalan edessä. Onhan kysymyksessä Jumalan oma Poika, Jeesus Kristus. Hän on sovittanut kaikki syntimme kertakaikkisella uhrillaan. (Hepr.10:10)

Sopiva koko, sopiva kuorma (Matt.11:30)

Kun Jumala valmistaa astian käyttöönsä varten, se on aina sopivan kokoinen. (Apt.15:28) Jos tehtävä ja työ tuntuvat liian raskailta, niin voit silloin miettiä, kuka on työnantajasi? Kuormitatko itse itseäsi liikaa vai annatko toisten teettää itselläsi kaikenlaisia tehtäviä? Asian kanssa on hyvä olla Jumalan edessä ja jättää sellaisia tehtäviä pois, joihin Jumala ei ole kutsunut. Muista, että Jumalan antama kuorma on aina sopivan kokoinen kantaa! (Apt.15:10)

Mitä on astian käytettävyyden ja mukautuminen?

Hyväksi astiaksi voisimme sanoa esimerkiksi astiaa, jonka on helppo pitää puhtaana ja siitä on helppo tarjoilla. Taasen astiaa, joka soveltuu sekä pääruoalle, että jälkiruoalle, on hyvä ja käytännöllinen astia. On kysymys mukautumisesta eri tilanteisiin ja "olemisesta aina valmiina vastaamaan toivon perustuksesta..." (1.Piet.3:15) Ja sitten taas toisessa tilanteessa osaa ottaa myös huomioon ihmisen kipeät asiat, ettei menisi lyömään lyötyä.

Taasen astiaa, jota käytetään ruokailuun, ei käytetä esimerkiksi maan kaivamiseen tai jätelajitteluun! Tässä on paikallaan sana: "älkää mukautuko tämän maailman ajan mukaan," (Rm.12:2) - "puurot ja vellit sekaisin" - tyyliin.

Mitä sitten on astian hyvän näköisyys?

Sitä saviastiassa on: Iloisuus: - "Olkaa aina iloiset" (1.Tess.5:16), - "Ne, jotka Häneen katsovat, säteilevät iloa." (Ps.34:6) ja edelleen miellyttävä käytös: (Room.15:2) "...Puhukaa vain hyvää ja hyödyllistä joka on kuulijoille iloksi" (Ef.4:29).

Jumalan lapsiksikin tunnustetaan myös keskinäisestä rakkaudesta." (Joh.13:35) Hyvä käytös edistää lisäksi viihtymistä. Onhan se hyvä, että ihmiset viihtyvät seurakunnan keskellä ja uskovien parissa. (Matt.6:16)

"SÄRÖJÄ SAVESSA"

Saviastian reunassa on särö.
 Ihmettelen, mistä sen sain.
 Kysyn, miksi? Miksi löit?
 Enkö vieläkään ollut tarpeeksi hyvä?
 Et vastannut, et kuullut käheää ääntäni.

Raikas vesi kirvelsi haavassa.
 Yritin olla irvistämättä - turhaan:
 Sielu huusi tuskasta: "Lyö vielä"! "Lyö murskaksi!"
 Jauha vuotava astia murusiksi, maan tomuksi!
 Sekoita siihen raikas vesi,
 tee tahna silmilleni, että näkisin!

Luomistyö tee uusiksi.
 Ei haittaa pilkka ihmisen.
 Isku kylkeen saviastian teki nöyrääkin nöyremmäksi.
 Päästää piti irti korvan rikkoutuneen,
 hajalle hakata astian ylvään ja ylpeän!

Ei tällä astialla paljoa kanneta,
 mutta ehkä maistaa jos joku saa,
 jahka alkaisi itse etsiä, - löytäisi tien luokse lähteen ja elämän.
 Vaan, en se ollut minä. En, vaan se oli tilkka elävää vettä,
 jota itsekin maistaa lahjaksi sain!

Muista minut tomuksi!
 Maasta olen tullut, sinne menen takaisin!
 Mutta jos kädessäsi muokkaat,
 uunissa kuivaat, pöydällesi asetat,
 niin kannan kyyneleitä, kannan toivoa.
 Kaada päälleni, piri pintaan! Hieman ylikin!
 Anna olla sen ilujuoma sille, jota ravitsemaan ryhdyit!
 Juokoon janoinen! Syököön nälkäinen!

Taas ilolla ootan vaihetta tomun!
 Jospa jälleen muokkaat uudeksi mun!
 Kun sitten jättää saan tämän vaatteen,
 tämän savimajan, vaiheet tomuseulojen,
 jääköön siitä muisto, jääköön siitä ajatus:
 Oli kerran astia, niin ehjä rikkiäisenäkin!
 Oli siitä ilo juoda! Kaunis oli särö sen,
 vaikka tihkui siitä kyynel, sen vaiettu vaikerrus,
 sen äänetön huokaus!
 Vaan käsi tuon pikarin kantajan, oli niin hellä, niin huolehtiva.
 Ei pois heittää malttanut, vaikka uuden tilalle sai!

Vaan olipa saviastian palanen maassa, siinä yksinään lojuen.
 mutta oli se sadevedestä täyttynyt
 ja siitä janoisena ohi lentävä lintu joi, ja joi toinenkin!
 Jäin katsomaan arvokasta tehtävää, ihmettä tuon saviastian palasen!
 Ei haittaa särö hyljätyn, ei haittaa tuska yli ajetun!
 Toiselle juottaa, toista virkistää:
 Nokallinen vettä linnulle, se on niin paljon pienelle!
 Se on ilo, ja tehtävä arvokas, se on tehtävä särjetyn! (PK-08)